

REISE

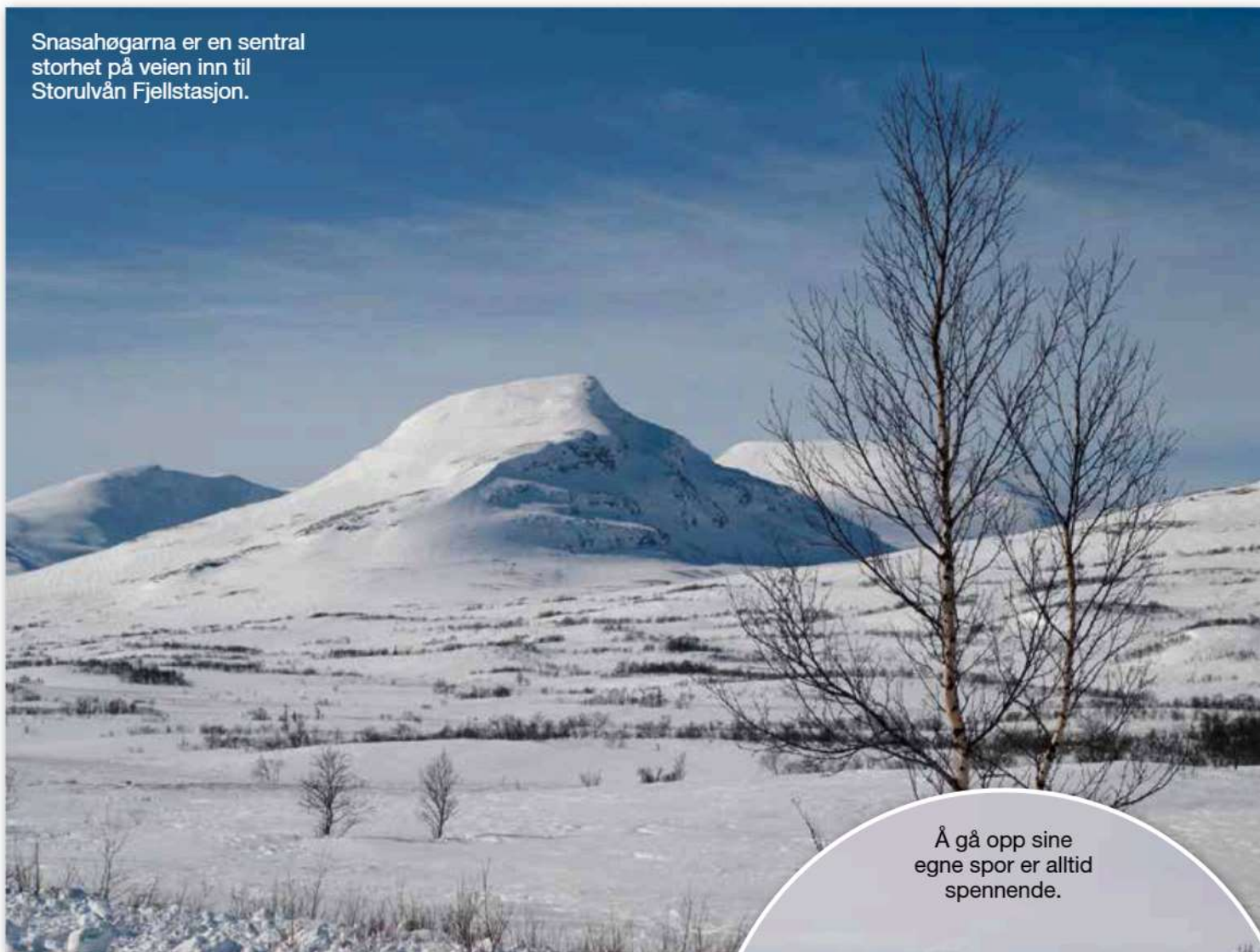
Det er godt å slappe av
i solveggen etter en tur i
Snasahøgarna.

Vintercamping i grenseland

Snasahøgarna er en sentral storhet på veien inn til Storulvån Fjellstasjon.

Å gå opp sine egne spor er alltid spennende.

Like over grensa, mellom Jemtland og Trøndelag, ligger et utrolig fjellområde. Skarsfjella, Sylan og Helax, er steder som kan få det til å gå kaldt nedover ryggen på enhver fjellfant.

I dette området ligger så den svenske turistforeningens flotte hytte Storulvån, som i tillegg til å være en utmerket Base Camp for dagsturer, også er et av startpunktene for turer opp på Storsylen, som nærmest er et grensefjell, på 1762 meter over havet, mellom Sverige og Norge.

Har du planer om å ta turen dit, anbefales det å parkere bobilen på parkeringa ved Storulvån og ta minst en overnatting på Sylstasjonen. Ønsker du derimot å bruke bobilen som Base

Camp har du et utall brøytede parkeringsplasser ved veien inn til Storulvån. På steder vi har besøkt vinterstid er så godt tilrettelagt for fricamp på vinteren som her. Kun en advarsel, ta høyde og vis respekt for været, vi oppholder oss i høgfjellet, så snøstormer er ingen sjeldenhet her inne. Vi har

Over: På en av parkeringsplassene står denne stenen som er «bauta» over når denne fjellveien ble bygget.

En flott fricamp skal du lete lenge etter.

Under: Det er bygd en solid bru over elva Storulvån, og dette er så et av startpunktene for en skitur herfra.

Rypa inntok sin frokost helt inn til bobilen.

brukt dette området mange ganger. Vi sjekker været først, og har tatt en hyggelig prat med vertskapet på Storulvån samtidig som vi har spandert på oss en matbit der. De har bedre greie på været her inne enn noen andre.

Turruta

Vi starter vår tur etter E14, som går oppover Meråkerdalen, krysser grensa på Storlien og fortsetter videre mot Åre, Jærpen og Østersund, før den ender i Sundsvall. Veien innover mot Storulvån tar av til høyre, samme vei som til Handøl, ja det er godt merket, både til Handøl og videre innover fjellet. Starten er motbakker, men stort sett god brøytet vei. Vi har opplevd advarsler om dårlig vær, og har tatt dette seriøst og snudd ved slike skilt.

Men selv om vi har Storulvån og Snasahøgarna som vårt egentlige turmål, så er et lengre eller kortere opphold på Storlien nærmest et must.

Vi hadde ikke med oss alpinski, men er disse en selvfølgelig del av opprustningen av bobilen vinterstid, så må du nok ta deg noen turer i bakkene på Storlien, for slalåm får du ikke nderveis til Storulvån. Bratte bakker er det haugevis av, men da må du trække opp selv, og nedturene kan være like spennende der som i en alpinbakke.

Ta deg god tid

Som sagt er det masser av parkeringsmuligheter ved veien innover til målet, men ikke forhast deg med å finne deg en plass, kjør først inntil Storulvån, da har du fått full oversikt over tilbudene.

Vi ser heller ikke bort fra at du parkerer bobilen og tar deg en tur opp til Sylstasjonen, også en turisthytte som tilhører den svenske turistforeningen. Det er slett ingen ekstremtur dit, vi mener å huske at vi brukte sann rundt fire timer dit opp. For det er stigning så å si hele veien.

En kortere eller lengre pause her ved Storulvån Fjellstasjon er å anbefale.

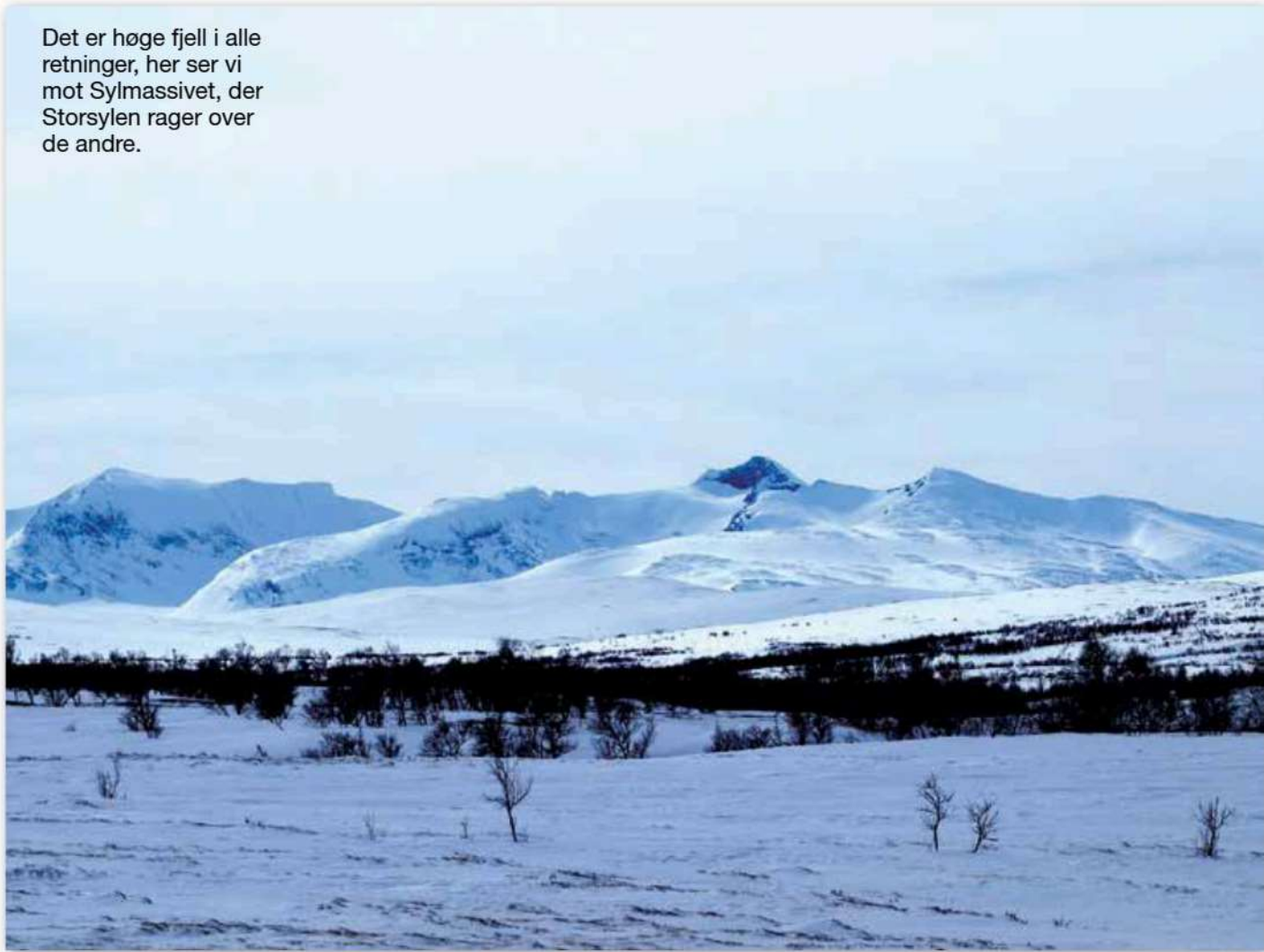
Ønsker du deg en avslappende tur i motbakkene opp til Sylstasjonen så må du booke den med Fjellexpressen. Nedover er det vind i håret og lett å ferdes.

Orker du ikke tanken på å gå langt og lenge, så kan du booke deg billett med Fjellexpressen, da får du skyss oppover. Ta så natta her like oppunder Storsylen og ta de artige unnabakkene ned til bobilen neste dag. Nå er det heller ikke nødvendig å ta steget fullt ut og ta leia mot Storsylen, for rundt Storulvån er det masse muligheter for både lengre og kortere turer, og du er midt i hjertet av terrenget. En tanke til kan være, når du først er ved turisthytta, la bobilkokken få en fristund og spander på dere en lunsj her.

Vi går ut fra at du blinket ut fricampen din på vei innover til veiens ende. Som du sikkert merket deg så er det litt variert standard. Jøss da, godt brøytet og god plass har alle, men vi foretrekker flatest mulig, samt at vi finner oss en plass som er et godt utgangspunkt begge veier. Mot vest, og Norge, har vi brattere terreng som nok inviterer til litt vind i håret. En tanke til kan være, når du først er ved turisthytta, la bobilkokken få en fristund og spander på dere en lunsj her.

Når du har gått lei av bratta og ønsker deg en roligere tur på flat mark, tar du leia mot øst. Her er det delvis bjørkeskog og

Det er høge fjell i alle retninger, her ser vi mot Sylmassivet, der Storsylen rager over de andre.

rypeterreng så det holder. Kommer du hit på senvinteren har du store sjanser for å oppleve rypas forsiktede kurtise. Ja den står i sterk kontrast til orrhanens buldrende elskovslek. Ja du kan oppleve både tiur og orrhane på furukruggene der. Men alt dette forutsetter at du farer varsomt og at du er ute på tidligmorgen. Vi foretrekker et spesielt sted hvor det er lett adkomst til fjella mot vest, Snasahøgarna. Samt at vi står like inntil bjørkeskogen, der vi nesten alltid har fått besøk av ryper både kveld og morgen.

Vakkert hele året

Har du lagt skiene på hylla for godt, men likevel ønsker deg en eller flere dager i vinterfjellet, der du kan oppleve høyfjellet i vinterskrud, eller tidlig vår, når bekkene tar fatt på fraktingen av snøen som har falt her vintere gjennom, så ta turen hit. Da er det mere liv i fjellet, og har du sjekket været slik at du får sol og vindstille, ja da får du et opphold her inne i de Jemtlandske fjell, som blir minnerik.

Tekst og foto: Melvin Mølnås

Is-monumentet ved Storulvån Fjellstasjon.

